

Het Sliedrechts dialect

(172)

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging
"Sliedrecht")

DE PARLEVINKER

'n Paor jaer hebbe me, toe 'k nog school gong, in de "Prins van Oranje" geweund, dat was hêel vroeger 'n kefeechie gewist. Jammer dat 't afgebroke is, mor zô gaot 't nou êêmel met 'n hôop ouwe gebouwe en huize. 't Was 'n grôôt huis, want wat onze voorkaomer was, dat was vroeger zeker de gelagkaomer gewist, je kon d'r mè paerd en waoge wel in ronddraaie. Vaoder was klompemaaker en hij hà z'n waarkplaets in 't onderhuis. Net as 'n hôop klaaine aaige baosies. Vroeger was 't lange daege maoke en waainig verdiene.

Achter de voordeur was 'n brêêje gang, met aan de linkerkant een trap naer bovene, want op de boveverdieping weunde een gezin mè drie jonges. Daer trokke wij netuurlijk dikkels mee op. Bove was 't net zô grôôt as beneeje en daer weer bove was nog een zolder, waer de buurman 'n paor ringe gemaakt had, want êên van die jonges was aan de turnverêêniging "Sport Staalt Spieren". Die verêêniging bestaot dus al zô 'n zestig jaer, as tie d'r nog is. Dat weet 'k nie, want 'k ben al jaere van d'n dijk. Mor afijn, over die fijne bure zemme 't 'n ander keertie nog wel 's hebbe, in elk geval hadde ze 'n kennis, of meschie was 't wel familie van heulie, die as parlevinker op de revier vaerde. Êên van de buurjonges gong wel 's mee aan boord en toe me grôôte vekansie hadde, moch 'k ok 'n keertie mee.

Sjongejonge, dat was wat! We mosse 's oches om acht uur op Harringsveld weze! dus brôôd mee en om zes uur op pad, want 't was 'n hêêlen tippel van Baonhoek naer 't Lange Veer .

We wazze mooi op tijd en konne eerst nog hellepe om de bôôt te laoje. 'k Keek m'n ôôge uit, want 't was 'n gloednieuw moterbôôtjie, vol mè kroi-jenierswaore en 'n weegschaol en van aales. Die bôôtjies van die parlevinkers wazze opvaalend gestreept geschilderd, omdà ze dan goed opviele voor de schippers. Dus.....wij de revier op en al gaauw hadde me beet, want 'r sting op 'n grôôte sleepbôôt iemand te zwaaije. Zôdoende lagge me al gelijk opzij vastgemaakt.

D'n dag begon goed, want naedat de sleepbôôt voorzien was van brôôd, tebak en nog zô 't êên en 't aander liet de parlevinker z'n bôôtjie afzakke en bij de twêêde kast van de sleep mos tie weer vast maoke. Naedat 'r gehandeld en betaold was, wier d'r op de leste van de vier kaste ok nog gerope. D'n baos zee, dat ie docht dà wij 'm geluk brochte. 'k Vongk 't mor raor dat aal die loi gelijk afrekende, want as ik voor m'n moeder boodschoppe dee, dan zee ze mêêstal: "Laet 't mor opschrijve hoor!" Dat gong bij schippers zeker anders.

Mit zô 'n moterbôôtjie gong 't hêel wat makkelijker om langsij te komme dan vroeger, toe ze 't nog mit 'n roeibôôtjie deeje, want dat was uitkijke geblaeze. Laeter gong 'k wel 's mee sleepie pikke, as we 's 'n daegchie gonge vaere. Mor 'k zat dikkels i- me rats of dat 't wel goed zou gaon. Mor nou mit 'n motertie voere ze gewoon net zô hard as de sleep en ze lagge 't herculesse zô om d'n bolder, makkelijk zat.

Laeter hè 'k wel 's zitte prakkezere, waerom dà 'k zelf nie zô 'n spullechie was begonne, want 't lekend me wel aerdig. Ze lagge mor zô 'n bietjie te dobbere en liete d'r aaige mor 'n end afzakke mit de strôôm. De sleep nam ze dan weer 'n end mee naer bovene, dus 't kostte nog waainig brandstof ok hee. Ze hadden 'n sortering aan boord die parlevinkers, waer de supermarte jeloers op konne weze. Ze hadde netuurlijk nie van die grôôte hôôpe, mor varriejaosie was t'r genogt.

We hadden 'n pracht van 'n dag en de schipper was tevreeje, hij hà goed verkocht. Daer kwam nog bij, dà me 's middas om 'n uur of vier bij Slierefruit terecht gekomme wazze, waer me af gezet wiere en toen was 't nog mor 'n kippe-endjie tot verbij d'n Tollesteegt. 't Is t'r laeter nooit meer van gekomme, mor 'k hà best graeg nog 's mee gegaon, want 't was in êên woord 'n PRACHTDAG!

